

ЗЛАТНОТО ПТИЧЕ

НАРОДНА ПРИКАЗКА

Единъ царъ ималъ хубава градина. Срѣдъ градината расло златно дърво. То раждало златни ябълки. По пладне цвѣтѣло, вечеръ завръзвало и нощемъ ябълкитѣ узрѣвали. Ала не осѣмвали. Нѣщо идвало презъ нощта и ги изяждало.

Царьтъ ималъ трима синове. Еднажъ най-голѣмиятъ синъ се явилъ предъ него и казалъ:

— Татко, искамъ да вардя нощесъ ябълкитѣ.

— Добре, синко, — рекълъ царьтъ.

Като се мръкнало, синьтъ отишелъ при дървото. Презъ нощта му се додрѣмало. Полегналъ ужъ на шегата. Но чакъ на зараньта се събудилъ. Става, гледа — нѣма ни една ябълка.

Другата вечеръ вториятъ царски синъ рекълъ на баща си:

— Татко, тая нощъ азъ ще отида да вардя ябълката.

— Иди, синко, — отговорилъ

царьтъ. — Дано я овардишъ!

Синьтъ отишелъ вечерьта. Но и той заспалъ, та нищо не видѣлъ.

Третата вечеръ най-малкиятъ синъ се явилъ при царя и казалъ:

— Татко, тая нощъ азъ ще вардя ябълката.

Бащата отговорилъ:

— Ехъ, иди като искашъ! Но и ти не ще я овардишъ.

Най-малкиятъ синъ отишелъ въ градината. За да не заспи, той порѣзалъ малкия си прѣстъ и го вързалъ съ соль, та да го боли. Посрѣдъ нощъ едно златно птиче, свѣтло като слънце, долетѣло право на дървото и захванало да яде ябълкитѣ. Царскиятъ синъ помѣрилъ съ лжка върху птичето. Пустналъ стрѣлата. Птичето хвъркнало. Отъ крилото му паднало само едно перце, защото било засегнато само въ перушината.

Синьтъ занесълъ перото на